دا ته د کومو غرونو شور يې

د ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال

د کتاب نــــوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب مــــوضــــــــــوع:شــــعــــر

د کتاب لیکونکی :عبدالمالک بېکسیار

کـــال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کـــال د چـــاپ

خــپــرنــدوی : د هیلـي مـجلـــي اداره

کـمـپـوز/ډیـزایـن : ایـشیا سافټ ربښون

Ketabton.com

کـمـپوزوونـکی : بـارکـوال میاخــېـل

کـمـپوزوونـکی : بـارکـوال میاخــېـل

دانتیر نیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکي : سمسور حبیبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کړو ساز چې خور ستوري
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه یې په ګوټ ګوټ باندې یادونه چې د یار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بیا

ګونګو ، تشو ، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې یاره پاڅېدلی یم
لیک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسیاره ! راکوله چې جزا یار به ماته
خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه.

***

دربغه چې لړ راتهٔ احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راګیر ژوندون مې ټول یوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ و مې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ و مې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ و مې کړه خاطر

څه يم پر بړده نور چې څوک يمه او ځنګه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ و مې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ و مې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ و مې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکارېږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځې او

لکه رمه باندې د ورې لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسانونو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټی

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټی.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ ځیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لږ وزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه
***

یو ائې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو ځنګه ترم به سلسله د

زه یې که څو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زماني زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لږ مې جرګې خو دربله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې داسې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابیلې را رواني به وي
اسانه نه ده ماملة د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه را ته لیکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسیار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پایم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د یاد پرهر واخله مري

لږ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لږ جنازه یې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګیر
یې کړه یاد لږ یې خبر واخله مري لږ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسیار څخه دلبر واخله مري له

***

ووایم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووایم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند د بوالہ چاته حال ووایم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووایم یمه بې حاله چاته

تا ته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووایم گرانه لیکواله ! چاته حال

خوار بېکسیار داسې مدام چې کوم
ووایم ستر له سیاله چاته حال

***

نشه یې نه خمار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه
د یار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغیار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کیسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بیدار یې کړم دا ځرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار یې کړم دا ځرنگه ځواني

!مالت کې بېکسیاره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ځرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په تولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په بربتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت ببړۍ یې په ښنګرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنګ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تېپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړي د بېکسیار د مرګ وروستې
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پټ و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش یاد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فریاد یې مسلې جوړوي

چې څوک باندې یوه ژوندون د ګلو یوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معیاد یې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مینې اعتیاد یې مسلې جوړوي

د ټولې میکدې قاید به وې خوره شراب خیام
جوړوي خو دا یې هم وې از د یاد یې مسلې

مینه له مخې بېکسیاره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا یې سخته ده بنیاد یې مسلې

***

غېږ کې حیا ورتلله یار یې په اوږه واخیست لاړ
شاعر ولید چنار یې په اوږه واخیست لاړ ما یو

هیڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نیولی شو
یوه شېبه تر مخ خمار یې په اوږه واخیست لاړ

چا وژلی پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغیار یې په اوږه واخیست لاړ

لېونی مې ولید خوښ خندان شوم زه هلته ناست یو
لاړ هوښیار چې کوت مې ژوندون بار یې په اوږه واخیست

(c) ketabton.com: The Digital Library

! څوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوښو واخیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوښو واخیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړې خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو ،

نور ایسار بېږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وا ړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وې د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انګور، کله شاتوت را ټول کړم

مړې ژوند به دا يوه خوله خندا څنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را يمه حيران چې څنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بيا زما د ټينګې
يو وارې مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې نارې دي نامراده چې وهم يې ياره
څنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاريخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسياره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم ليدلې نه ده ياره يوه شپه ما
شپه د يار غېږه کې پرې مې ړده سهاره يوه

زه څنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره يوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

يو زه ومه يو يار و سره ګډ به هره ورځ
اغياره يوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره يوه شپه له يار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
پېښه خو را وکړه بېکسياره ! يوه شپه لږ.

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ښه راغله نن له ياره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګرې اور به تر عمره داسې
يه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ويده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تګه نه تګ
سوچ پرې وکړه بېکسياره ! ځئ چې نه ځو.

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي ګام په ګام مرم چې دنيا هيڅ نه
بشريت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مینې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د یار له مخه د ژوند هر څه کې
بې یاره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسیاره
څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته.
***

خپله کوي زما کیسې ژوندون په
دا د سیسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه یم دا چې وایم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ویره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما یو اځې اند ښنې یې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسیاره ! چا وې؟
چې حماسې ژوندون په خپله کوي.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساړه کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که څو اخلمه پیالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم ځنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم ځنګه شواړ شمه

ګوره د غسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسیار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ریتاړ ریتاړ شمه

لیدلی؟ ځان چې ګورې یار شیشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا لیدلی؟

ورشي ستورې یو پر بل په نیمه شپه چې
اور د مینې پلوشه کې تا لیدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې یې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا لیدلی؟

غماز څه خبر چې یار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا لیدلی؟ لا

دا چا - چا ویل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا لیدلی؟ بېکسیار ډوب

***

خیالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا ، بېګا دا تماشې او زما جړ خیالونه
لګیا دا سې ښکاري لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خیالونه
بوړه، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عایشې او زما جړ خیالونه
نه عجب نه ادم خان کې اوسي پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خیالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره څنډ مه کوه ژر یې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خیالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خیالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي ببکسیاره ! په یوه قافیه
خیالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ.

***

وګرځم زه چې ستا په خیال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه یې کړم مثال پیدا ټوله دنیا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پیالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پیدا شي ما ببکسیار باندې
حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر.
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشینۍ ستا په تلو یاره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیستـه له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
.داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابښام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
بې کسه بېکسیاره ! مرم څنګه.

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار واخیست قلم
لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه.

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څو مره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطاباسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطاباسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
داسې لکه غل مې یار خطاباسي

څنګه په هوښیارو سترګو ځاري مې
لایعقل مې یار خطاباسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطاباسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطاباسي.

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند ګام په ګام له زړه نه

ځو توره بوږه دا سې بوره وراره
پچیرا ګام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننګ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنګ
.پوړی او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خو اته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سېځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي یار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي میکده وتړله
کوي هر څه رښتیا به کوي دا نه

شاعر چې څه یې په زړه وایي به یې
کوي چې خیال د چا به کوي دا نه

صوفیان مې ډېر تسپې په لاس ولیدل
کوي چې لګیا ډْوا به کوي دا نه

بېکسیار هر فسق او فساد کې شریک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.
***

نه هېرېږي یاره ستا د مخ کیسې
کیسې تل ډېرېږي یاره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کیسې پرې خورېږي یاره ستا د مخ

زه په خپله ګونا ټینګ یمه ولاړ
منکرېږي یاره ستا د مخ کیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را ورېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکارېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم ښبه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه گل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لگېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرگه منتظر به

ښکلی راته ډېر گوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که را پام خوښ یو په زړبه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
تاته غور ځېدلی له نظر به یم.

***

وخت غور ځنګ سره جنګ ژوند څپو سره په جنګ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنګ سره جنګ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنګ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنګ سره

خوب رانه ولوټي له سترګو د چا یاد د سترګو
چې پالنګ سره جنګ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننګ سره جنګ هر یو وګړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنګ سره جنګ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټی یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنګ سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بيا به وکړي کوم اورنگ سره جنګ

بېکسياره ! هر نوموړکي ته په غېږنه ورځو موږ
جنګ د وخت زمري مو کړ ګيدړ اوس مو پلنګ سره.

***

په مخه راغله خو پردې يې غمازي کوله
ادې يې غمازي کوله د کشرۍ خور پرڅای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس يې هر وخت ګورم
پخوا کړې وعدې يې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم يار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لوېديزه انسانو مې نه موند راغلم ختيز ته تر
له انسانيته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ايستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خيال خو مې نه شي چې به يار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ريباره يار ته و رسوه دغه پيغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر يې له مينې له
په وانېنونو رانه لرې يار سره مې نور څه؟
په دې نيت چې چاړه را کاږي نور ورځم يو اځې

دا ته د کومو غرونو شور يې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسيار خون ور بخښلی اوس رقيب که نر شي
.يو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

يمه چا ويل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې يمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې يمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سيوري هيڅ
يمه خوځم اهتزار د زمانې

ځير شه راته شد مد مې ټول ولوله
يمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسيار خلک
.يمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خيال يوه څپه راشي د باد يوه څپه شي
غرفېدلو چې را ياد يوه څپه شي موږ دواړه

د مينې سمندر چې کړي د هجر سيلۍ لاندې
ته يوه و رسي برباد يوه څپه شي منزل

دا ته د کومو غرونو شوربې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

سېلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه داسې کله به د باد یوه څپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
.شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لړو ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
.ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د گل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وربانديې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ و ښېنتو او شنو سترگو وطن ټول ونیو زړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، د براوت هنگامې داسې تودې
او گومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یاراني د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منگول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیابه سگریټ یو نیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا يزده چې ترڅو درځم څو واره وځښم
خدای کوله ياره وځښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته د ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو يار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پرېږده سلګۍ،
چې راز د مينې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د باڼه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ويې وايم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسياره ! ورته ټوله کيسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د يار حيا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به يم رباب به يم خو شور
د ستړي ستړي ژوند يو باب به يم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شوريې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينبوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنګو غرو را کوز

لګيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غرېږي څنګه؟ د زمانې آهنګ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم ګرځم را ګرځمه
ضرور ژونديو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلي ببکسيار به يم په تورو شپو کې تيک
.لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه

***

هرڅه هرڅه ببرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
.کېږي يارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله څواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لړ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډډې بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو- کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د یار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا.
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له ماته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته يم راغلی

***

(خدايه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه يم ډېر نه غواړم حريص
يو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه يو قدم
ربه يار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سو ځه جانانه يا مې مه
يا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!يه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستايم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنيا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را پـه برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را پـه
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را پـه برخه
غوارم زړه مین درڅخه
لېمه نم کړه را پـه برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را پـه
دیدنونه چې بې تولـه
د یار چم کړه را پـه برخه
وهلم پـه هجران کـه جل
ته زمزم کړه را پـه برخه
خلک وایې بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را پـه
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را پـه برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را پـه برخه
ټول وطن مې درخانې ده
برخه یو ادم کړه را پـه
چې یې ستا پـه نامه ورکړم
زر درهم کړه را پـه برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت پـه تبۍ یار پـه

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نینې نینې کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نینې نینې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د میخانې له غولی
نینې نینې کړمه د وخت په تبې دې ټیټ و پاس

سړیتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبې دغه تماس نینې نینې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیښکه د څادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څڅوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غږ مې له غلیم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پرسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښتنه مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وړیو ته ډوډۍ خو دریغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې ښېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

ټوله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مينې پټ پټوني وو چې وخت سره ببل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غږ، څوړ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ورونه رسېدو خو بېکسياره ! تر

***

څه يې تپوس کړې دا کيسه اوږده ده
وير پرې اوس کړې دا کيسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کيسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا - بلا پېړۍ تېرې شوې
کړې دا کيسه اوږده ده ننگ په ناموس

شل به يې کړې اشنا گومان مې نه شي
دا کيسه اوږده ده که يې پنځوس کړې

يار چې په مخه بېکسياره ! درشي
.کيسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک يم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وایي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنیا نه
عجیبه دی مګر ستا غلام
لتې په لته یې کړله دنیا
غلام غواړي یو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وایي عالم بېکسیار
.ګڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کیسه د ژوند
خوبونه څه چې ویده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبیر یې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بیا ما له خدایه

اشنا چې ته ماته یې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خیال مې بیا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ویجاړه او دا جړ خوبونه

ورڅه به د چا ؟ د بېکسیار له مرګه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه څيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وولـه نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه ګوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله
***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په خبر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سبوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.وا خيست د اساسې قانون لويې جرګې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتانه به اخلي د

کړي دا سې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور يې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک یې مني
اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به.

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د یار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړې نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره یې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټینګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسیاره ! د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سیده را باندې کار.

***

د وخت له سترګو نه پنا یم د خپل سیوري شاته
کله باچا یم د خپل سیوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګو نه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک، زېړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیا یم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

رنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تيارو د بېکسيار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور يې چې مې خيال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره يې په څو مره منتو
يمه حيران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي يو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د پره
راسره رووږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره ياد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی يرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسيار د زړه پولی به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان يو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې گير يمه، شوگير وهلی
مودې وشوې په وير يمه، شوگير وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجيبه
ټپي په داسې تير يمه، شوگير وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سېځه لړ خياله د اشنا خو ، زړه
ښه وينې مې اسير يمه، شوګير وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبير يمه، شوګير وهلی ناست

اشنا ځانته د خيال يو امارت جوړ کړی مې
په خپله يې امير يمه، شوګير وهلی ناست

پړ ميدانی يم بېکسيار بې نوم نښان يو خړ
ناست د سوات يم، نه د دير يمه، شوګير وهلی.

***

دغه ارمان چې بخت به لاس يوه شېبه راکوي
ژوند احساس يوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ويره يې دا چې ميخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګيلاس يوه شېبه راکوي ساقي

تفريق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل يې فکر او قياس يوه شېبه راکوي

يې مخکې درومم غليم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قيضه د اس يوه شېبه راکوي

په چيغو - چيغو يې وې پرخه په خاورو ډوبېده:
"ګلان مهلت پر تندي پاس يوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه.

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقیبه تا چې مې په برخه توري شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېگا په ټوله لار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي د بره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وايي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر ځو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کور او ګور او پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کړلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

دا ته د کومو غرونو شوریې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولې را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټيټې ښاخ ته يې، کوم- کوم ماشوم به په
او يادوي به خدايږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګې بوډا ببګا يې تن وراره، يوه شين
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې څلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپين سره ګلان به راوړي ما وې چې بيا سپرلی
د الوچو په تمه په کرلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو ياره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسيار وچ لرګي کې د شعر ورېم نغاړم
ونه نن د زړو هنداره کې يې، ړدم په تاخچو.

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
يې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو ېد يزه را غلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لوگی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې راکاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
.بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله

***

شې تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لوگی- لوگی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسیاره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شې لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه نښلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې یاره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وایي څه چې وایي اشنا وایي دې نو
مقتول او که جلاد شوې یاره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې یاره کور دې ودان

رغېږي دا یې خپل نصیب به بېکسیار مري او که
ودان ته یې پیغام د زنده باد شوې یاره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سیوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را گوره
کړه مې اسیر ولې مې ولې

هم ستا یاد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وینه وللې ده وینه چا په

دریغه پردو بېکسیاره لوټ کړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

.خپلې څه به ګیله کړي څوک له

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اورو اوري
شي له سترګو مې اورو اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اورو اوري

خاندي په شنه سپرلي ځنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اورو اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اورو

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر ږنګ ګودر
سترګو مې اورو اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
.وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اورو اوري

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکارېږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
ترلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

دا ته د کومو غرونو شور یې
بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

يزيد يا مري به بشريت تمام يا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره ترورېمی
يزيد د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختيز نه تر لوېديزه پسې چيغې د جهاد
دی د يزيد د ژوند هر هر ساعت يې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د يزيد مظلوم ولس يې وينو ته خمار دی
ډارن شاعران وايي به دا څوک دا سې لگيا؟
يزيد سندرې د مرگ وايي بېکسيار دی د.

***

ښه پوه يم راځي نه څه بې ځايه تلوسه مې ده
ريباره ورته وايه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بيړه وي د کار تر پيل پورې
څه عجبه، څه بې پايه تلوسه مې ده مينه
نېغ يو ځل را وگوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چايه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداره
ځان ته چې ښه ځير شمه له ورايه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان يا خو وای راغلی اشنا، يا مې
نور مې صبر نه شي لويه خدايه تلوسه مې ده
کله وړم، کله خيال شي را کله دې ياد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښايه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هيڅ بل څه ارام نه شي نور مې
ده ستايه بېکسياره! ښکلي ستايه تلوسه مې.

بېکسيار عبدالمالک　　　　　　　　دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې واى خو ځه شراب اوس به نشه نشه واى
دومره اضطراب اوس به نشه نشه واى زه او دا
خراب که رقیب نه کړاى په اپلتو زما وخت را
ولې به واى دا سې خراب اوس به نشه نشه واى
ځله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه واى
اوله بې سد دربغه محفل ته واى راغلى له
پروا به ځه مې په جناب اوس به نشه نشه واى
مستي، هم لېونتوب واى اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه واى
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
واى ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه واى که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګین سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شومه

ما وې ولس ته به پیغام ور مه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د یار ډولۍ راغله
بېرته دننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسیار او نه اندړ شومه.

***

څنګه چې په ژوند د چا یقین وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شین وي

ګور يې غم لړلی فلسطین وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شیخ یاسین.

***

قار دې لړ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بیه کړه ستا گران دیدن غریب یم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امیر کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چېږه اوس مې د شل
لگي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مینه وايي دې تومت جوړه دنیا زړگیه
څه پته لگي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدایزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بیا
غټ پیاز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!ژوندون تول کړه را تول جانانه بې پای سوچونه د
دا یې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

اشنایۍ په پاس لړ ورشه نور دره و گوره د
لگي؟ سیل د سروړ کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسیاره ! ځای په سرای د زړگي
.سبا ورځې څه پته لگي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ما ته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اوربدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لړ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ نا چله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې څښېښو موږ لا په یو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! د بري د برې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

وای دربغه ليدلی چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به وای داسې خمار اوس به نشه نشه وای
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
دربغه چې کړی دي اقرار اوس به نشه نشه وای
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را وينې
په وينه راغی که نګار اوس به نشه نشه وای
راغلی وای محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار وای د اغيار اوس به نشه نشه وای
چې لږ خبر دې د راتلو راتللای هسې اشنا
وای ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دي زه يې ټينګ تړلی
نشه وای زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه وای سپرلی راغلی که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې یې لور پروت په ولې پړی دی
لو گرې جینۍ وړی دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړگی مې ستړی

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژني
.دی وژني دې نو دغه کار یې کړی

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنگېدو ته دې که نیت کړی لېځو د

څو به لوغړن گرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوگېدو ته دې که نیت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي گوټېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسیاره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهیر یې ژړېدو ته دې که نیت

***

د خپل تقدیر په فیصله کې به څوک څه و وایي؟
نه چې څوک، گیله کې به څوک څه و وایي؟ اوري یې
یوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه و وایي؟
غږ را معلوم نه یې لاربه چې، نه منزل او نه یې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه و وایي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا یزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه و وایي؟
چې خبر وي او مني یې له زړه یوم البدتر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه و وایي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
و وایي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه و وایي؟ ستا بېکسیاره ! حوصله کې به

***

شوه د غه چا وې د تربرونو وینه توی
خورم قسم د سکه ورونو وینه توی شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې ترې تمې گورگورې او ممانې
څېړیو، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د ورېرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یو الله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره گرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي گیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر دروړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملگری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلگۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړگي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرگي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مینې بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسیار هسې پرې غل ونیوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
یو خوب هوا له سره نه ځي زما لیدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او یاغیتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقیب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ ښځ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له یو مخې توی ږیره مې سپینه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلمیتوب هوا له سره نه ځي

خلک وایي اشنا مه یادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د یورپ بېکسیار څه

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان ورېځ دی
خېز دی اسمان ورېځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان ورېځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان ورېځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان ورېځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان ورېځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالې په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان ورېځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
ورېځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کانې بوت په غېږ کې شپې اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د بېلتانه په راتگ
شک مې باور شو د ثبوت په غېږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غېږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غېږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرگ د زمان
وايي د طاغوت په غېږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غېږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
.اړوم ملگرو ! گورئ د جالوت په غېږ کې شپې

***

د سپېده داغ غېږ کې يوه غېږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رانښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اورېدلې نه وې
بلوو په تش گومان باندې ډیوې

ستا منزلو نه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورِ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورِ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پرورد ګاره ته یې وبښې
.دی بېکسیار کله د بښلو

***

مینې سترې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همدا سې ښه یم، ناآشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدایږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
.راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن یې نظر سره غرض لا رۀ
غرض لا رۀ سم یې د زړه سر سره

یه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لا رۀ ولې دې بیا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و دا ړي
لا رۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وا ی
لا رۀ ما به څه له سپر سره غرض

میني بې ګونا کړم بېکسیا ر اسیر
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي یم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وینې- وینې د

بس دی چې خاورې دې یادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځیګر مې مالګې مه دوړوه نور

سیلیو د روح څرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې څرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ډوب شي که بختونه را ويښ وخته تختونه به
په ښکاري ويشتي مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هيندارو د وخت د
دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه.

***

داسې په منډه چې روان يم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپين سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم ځم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر، تخيل مې بېکسياره ! ګڼ وډ
ګرېوان يم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملگرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما گوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرگ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېکسياره ! ما وې گوندې پښتون واوړي
.قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقيب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وايم بې له ما يې کله
دنيا غوسه ده چې يې څله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ما ښام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال ښه ويلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
.کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
ښايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې څاري
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.د ر چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نومه راته وایي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زموللي یې سپرلي کې ډېر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راڼه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننګ حيا ، خور او لور
برالا چې زه مين په سپوږمۍ چيغې وهمه
ليلا مجنون تللي د مينې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مين په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لورې
نه چاته ګورمه په غلا چې زه مين په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسياره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مين په سپوږمۍ

***

چې بيا را مخ شو ، بيا ګيله مې په سر واوښته يار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خيال نيمزالې وږمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ويده وم ټينګ په نيمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټينګ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مينه ټکنۍ شوه فيصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسيار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خيال د يار پياله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګیله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښه دواړه یاد ېږي مې جرګه د
او فیصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ایله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه یې بېکسیار ته ایښی
ډکه لا یې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري یو - یو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري یو - یو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا ځنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري یو - یو پنا

خړو خړو وربځو کې ډوب شین اسمان، سپینه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري یو - یو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خیال
پنا د ننداري یې نن خمار چې ستوري یو - یو

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري يو - يو پنا اشنا مېلمه په ژوند يو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې ياد ېږي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم يو يادگار چې ستوري يو - يو پنا

پنا تل ستوريو ته شمه بېکس چې بېکسيار ورم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري يو - يو پنا

يې نشته چې په ورو - ورو الاهو يې ويده اشنا
.پنا ځنگه به خوب وړي بېکسيار چې ستوري يو - يو

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانگي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***

له خدايه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشيندې پرې
پټه؟ بوی به يې لگي د گنده څه

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پټه؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد برېږي مدام
پټه؟ ښکلې ! له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پټه؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پټه؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه یې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تا نه یې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، باندې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ما شومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شودیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
.رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې

***

ویده په خوب کې بیا - بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شببه- شببه چې لګیا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر یې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چاې

مجلسي یار که یو وار رب راولي
دموم زه به سهار او بېګا چاې

لکه کوچیانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چاې

ما بېکسیار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چاې.

***

ژوند

ژوند یانې څه؟
ژوند یانې باد کې سفر
یانې باران کې مزل
په سپیده داغ کې راوینس
په سره غرمه کې ویده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

يار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په ديدن پسې ملنګ يم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسيار مين په مينه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به يې بيايې دا نيمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه يې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاړه مرور شو
.پام کړه بېکسياره غرونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پيدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر يم احسانمند چې لږ
زما سينه خو يو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنۍ مينه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې مورې خدايزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسيار يم ضرور
.ومه زه ګنې بتي کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بيا سپرلی شو ګودر لارې مې ياد ېږي
ترې ايله واوره شو دياري مې ياد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شينشوبو کې غاټول،
ويالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې ياد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترګې خمارې مې ياد يږي
سيلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندې وته مې خيالونه ځي هوارې مې ياد يږي
د ياد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د يار
چې هر وار ريوم سترګې هر وارې مې ياد يږي
بېزار زه بېکسيار يم له ښکليو د يورپ څخه
اندرې مې په زړه اوري، شينوارې مې ياد يږي.

***

شاعره شپه ده، شاعر خيال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورايه ځنګل، غر او سين ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر - ډېر وې څه بيا رانه شې ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو يې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له ميکدې نه که هر وارې ساقي و ايستم په تروشه
خو زه په بيا - بيا ورته راغلم په زاريو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصوير سره ګډ بس هماغه دی
او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسيار خوار او حيران.

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي دري نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکیه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحید کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما یو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په څنډه یو لیکه
کتار خو تور او سپین عکسونه،

اول خلیل پاس د بیهي ونه کې،
بیا اسماعیل یون، بیا ارمان
بیا سید عمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خیرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوویشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا یا بل سبا - یا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زیاته
تر شل کاله پخوا یادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس گړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې يم،
د خبرونو يو زيگنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امريکايي پوځونو،
د تورې بورې په شاوخوا سيمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو يو ټولی تباه کړ"،
...
"امريکايي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زيات کسان له منځه يووړل"،
....

"امريکايي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سيمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
يوه لويه ډله ونيوله"،
....
اسرايلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېديز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتگ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطيني ماشومان،
د ماشينگنو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کیږدی کې ستونیستاخ لیمخي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ایښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ- څوړ غوږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ښاخکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژېړ لمر ګوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپېبه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راڅخه هېو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اور اچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاگ،
او هغه پورې ډک
د سرو منهو باغ،
په گيلمجمو چور کوم چې يې د سوند لرگي کا ،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کډه دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يــو قـانـون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپبه په شپبه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربېږي ناست یم
شپبه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار یم
د وخت په چار ناچار یم
بس کړی مې ترون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نیمه شپه د لیدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سیوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره یې کا
خوا مې له ژونده چې له ځایه سړه
ورځخه سل چنده لا نوره یې کا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
راشي زما په تیاره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ور کتلي نه وي
ستا د دیدن یو خیالي باغ شي راته
چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بیا نه په ځان یم، نه په بل باندې یم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یو سي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت ځلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالي ګاونډی،
پړونی تیږ اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربڅه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه ځپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې ټوکېدلې
د رشکې پټي کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه توري او دوه ژېړې غواوې،
ځنګه په وار سره اسمان ته ګوري،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیک لکه زه ښایي په وربځو غوسه،
دا زه کیسه نه لیکم،
نه تخیل دی زما،
دا زه همدغه شېبه لیکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، میدان ویجاړ شو،
خو دې دوارو کې توپیر شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ویجاړ چي خدایزده څه شی؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په ویاړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپلیو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو ځانګو کې
را ځوړندو د سرو منو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سین کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېواله
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د ګڼو کورنو مرغیو،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړي و څري دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره منه کې،
بېرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما منو ته تلو سه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په منو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هګۍ،
بیا ترې تړانګې بېلوم د خټکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډه شم د ځاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
تر هغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا ستړی چې راوځم
رېگ کې خوب مې يوسي،
چې را وينښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيړه ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې!،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library